

Dr. Lluís Millet

Honorable mestre,

En Salvador Rosell
em començà el vostre desig de que vos proporcionés la lletra de l'antiga cançó popular en la qual s'insinuen les característiques de la gent dels pobles del litoral comprès entre Barcelona "fins a la ratlla de França", per tal que formi part del Cançoner popular. Ja l'hauria publicada si una circumstància no prevista no me'n hagués fet desistir, ja que heu aplegada la part que completa el que mancava al que jo en sabia per haver-la sentida cantar a un dels meus ascendents.

Aquesta cançó, que passada la generació actual amb seguretat que s'hauria perduda, ha pogut ser salvada de l'oblit apropiat d'haver corregit jo, en un solt de crònica de Palamós en Baix Empordà un concepte equivocat d'En Josep Pla en un article publicat a La Nau. D'això en feu què feu En Pla per un altre article inserit a La Publicitat, en el qual transcriví els fragments del men de Baix Empordà. Alguns lectors de La Publicitat i La Nau amb marcat interès han anat aportant altres fragments, amb algunes variants, -com ocorre en les antigues cançons populars, - els quals formen el material suficient per a reconstituïr-la en tota la seva integritat.

Aquest material que fins ara he conservat el reservava per fer-ne un article, com he dit, i publicar-lo, donat l'interès que havia despertat, per que fos incor-

porat al Cançoner, però em calia acompanyar-lo de la
música i l'amic Casanovas va animantzar-me la fonada
que en cousem, i, amb el que es veu, alguns han donat
fragments de la lletra, però de la música ningú més en
sab res.

En Casanovas, que sabia la meua intenció, de pu-
blicar-la, es va avançar, prenent el cant per justiu
d'una sardana que va enviar desseguida a Barcelona,
cosa que no devia fer abans de la publicació del men-
sile per què en aquest cas aquella música em pertanyia
(si val la frase). Aquest és el motiu per al qual vaig
desistir de publicar la cançó i l'article va quedar en pro-
jecte per que em vaig fer càmer que ja coneixia la mui-
rica, semblava com si s'hagués adaptat a la cançó la d'
una sardana que molts haurien sentida.

Ara ja és diferent: en bons manys la deixo i en fare
una gran satisfacció. Ja no em dol no haver-la publi-
cada, per que si que ho s'hauria perdut i no podia tenir
millor aculliment.

En paquet m'és plaent d'enviar-vos alguns boeing
del periòdic Baix Empordà, La Publicitat, La Nau etc
quals porten el contingut del que m'han dit els lectors
que se'n han ocupat per si poden ser-vos d'interès treu-
ren alguns notes per al cançoner.

A la present adjunto la cançó ^{hauria} recomposta que pot
cotejar i veurà les variants, que han de ser moltes més, re-
gions dels punts de la costa even el que la cantaven. De les di-
tes variants n'he ams, algunes poblacions com Feja Cabrera Argen-
tónes que no son punts de mar.

Disposen de vostre devotissim - Joan B. Llaure
v. c. Hospital, 7.